

INFORMATIE- EN LEDENBLAD VAN BELANGEN- EN BEWONERSVERENIGING
'DE PLANTAGE' TE SCHIEDAM, 24E JAARGANG, APRIL 2019

Plantage Krant #82

INHOUD

Van het bestuur	2
Van de redactie	3
Plantagekroniek	3
Nul-op-de-meter-woning	4
Luchtmeting Lange Nieuwstraat	5
Tien jaar Ketelfactory	6
Op bezoek bij de Rooie Koffer	8
Pannekoe	10
PROEF! de Plantage	11
Het Nicolaas Elias Hof	12
Interview met Huib Sneepe	15
Plantagekids & Mini Food Festival	19
Verslaafd aan de strip	19
Blauwhuiskwartier	20
In memoriam Franck den Dulk	24
Interview met Leny Berkvens	26
Colofon	27

Het bestuur van links naar rechts: Rob van Putten, Riet Zuiderveld, Mark Jongerius, Judith Rietveld en Rogier Brans

Heet dit eerste stukje Van Het Bestuur van de bewoners- en belangenvereniging De Plantage. De eerste reden hiervoor is dat Huib Sneepe, na jarenlang voorzitter geweest te zijn, het tijd vond om zijn functie neer te leggen. Meer hierover in het interview met Huib, verderop in deze krant. De tweede reden is dat zich uit het bestuur nog geen nieuwe voorzitter heeft aangediend.

gericht en persoonlijker. Contact met het bestuur kan via het secretariaat, maar natuurlijk zijn ook alle bestuursleden beschikbaar voor vragen of wat dan ook.

Nieuwe ontwikkeling is verder dat er een Plantagekids commissie is ontstaan die activiteiten aan het bedenken is voor de toenemende groep plantagebewoners van rond de 1 meter.

Dat het lastig is om de schoenen van Huib te vullen, bleek nadat Huib een lijstje had gemaakt met alle taken die hij vervulde. Ook al zijn er twee nieuwe bestuursleden aangetreden, Mark Jongerius en Rob van Putten, is er nog niemand gevonden die deze taken allemaal over wil of kan nemen. Het bestuur heeft daarom de meeste taken van Huib over de hoofden verdeeld en zal vooralsnog een wisselende voorzitter kennen.

Dit stukje zal daarom ook in wisseldienst namens het hele bestuur geschreven worden.

Wie er bij de komende ALV de voorzittershamer zal vasthouden is nog een verrassing. Komt dat zien op woensdag 17 april om 20 uur bij Komkids.

Met de twee nieuwe bestuursleden is ook de digitalisering en automatisering weer wat verder ingevoerd. Communicatie zal wat meer per e-mail gaan, per betaallinkje en per WhatsApp, maar hopelijk ook

Huib blijft gelukkig nog een adviesrol vervullen, en zal als actieve plantagebewoner nog vele activiteiten blijven ont-plooiën.

Deze plantagekrant, die door een groep enthousiaste vrijwilligers gemaakt wordt, zal voortaan twee keer per jaar verschijnen. Hierdoor kan meer aandacht besteed worden aan een goede, afwisselende inhoud.

De Hanging Baskets voor 2019 zijn alweer besteld, met dank aan de organisatie en de bijdragen van bewoners en sponsors.

Voor het parkonderhoud zal een app-groep opgericht worden, om nauwer contact te houden met de geïnteresseerden.

Dit jaar hebben we alweer de derde editie van Proef! De Plantage.

Genoeg plannen dus, waar we ons op kunnen verheugen. Maar nu eerst deze lente-editie van de 82^e Plantagekrant lezen.

Park van de toekomst

In tijden van spanningen tussen twee partijen is het goed om niet alleen fouten te zien, maar ook oog te hebben voor positieve verworvenheden.

Neem Frankrijk.

Onze relatie tot dat land staat momenteel onder zware druk. Parijs verwijt ons gedrag dat het zelf al jarenlang vertoont. Soms heet de brandhaard Oopjen en Maerten, dan weer Air France-KLM.

Toch wil ik hier een lans breken voor een ontwikkeling in de Franse hoofdstad die menig politicus in gemeente of provincie jaloers zal maken.

Als Plantagebewoners zijn wij gehecht geraakt aan ons langgerekte park. De meeste van ons kunnen zich al haast niet meer voorstellen dat er ooit een parkeerplaats was aan de kop en een verloederde muzikant. Hoewel bij de verdwijning van beide hier en daar commentaar te horen was. Noem het vooruitgang of voortschrijdend inzicht.

Maar dan Parijs.

Hier worden de zaken soms grootschaliger aangepakt. Ik bedoel niet de gele hesjes, maar de Promenade plantée, ook wel Coulée verte genoemd. Een wandelpark van 4,7 km lang. Gebouwd op een spoorbedding uit de 19e eeuw die loopt over viaducten, spoorlijnen, bruggen, gelijkvloerse ruimten en door tunnels. De oude spoorlijn eindigt in het verdwenen station Gare de la Bastille. Met trappen en liften kan de voetganger omhoog en omlaag en wandelt afwisselend door het groen en langs kunstrijverheidswinkeltjes. Wie ooit de film Before sunset (2004) zag, zal het zeker herkennen.

Zo wandelend over dit viaduct kwam ik tot een idee dat wellicht bij de volgende Statenverkiezingen een hoge prioriteit kan krijgen. Op het al jarenlange troosteloze traject tussen Schiedam en Hoek van Holland een nieuw park. Met de sfeer en uitstraling van de Plantage; met viaducten, bruggen en dijken, forse bomen, struikgewas, zitjes en een theetuin, hangplekken en een skatebaan. Aankomend op station Schiedam Centrum of met de metro uit Rotterdam, kun je zo het nieuwe park inlopen. Je kunt bij zo'n idee zomaar op hol slaan. Er moet ruimte komen voor horeca, galeries, winkeltjes waar buurtbewoners zelfgekweekte groente te koop aanbieden of gebreide mutsjes. Ik voorzie een aanzuigende werking op bewoners uit de regio en de toeristen, die dan niet alleen naar het jenevermuseum en de fluisterboot gaan, maar een fikse wandeling kunnen maken over dit nieuwe traject.

Maar welke wethouder van stadsontwikkeling of ruimtelijke ordening krijg je warm voor zo'n idee? Een actiegroep, met spandoeken en hesjes? Of misschien een initiatief van de Plantagevereniging?

Kronikeur

VAN DE REDACTIE

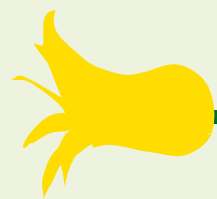
14 januari jl. hebben we in de keuken van Tosca en Roel zeer genoeglijk gebrainstormd over de inhoud van de Plantagekranten van 2019. De opkomst was groot, het eten goed en de sfeer nog beter. Met enige vertraging kwam er een mooi verslag en nu ligt er dan de eerste krant van dit jaar, het voorjaarsnummer.

Omdat het zo aangenaam was en het huis van Roel en Tosca ook een fantastische tuin heeft, gaan we een zomerse variant organiseren. De datum staat niet vast omdat mooi weer een voorwaarde is ... denk aan de eerste weken van juli, voordat de grote vakantie losbarst. Iedereen die mee wil denken is welkom.

Wil je uitgenodigd worden: stuur een mail naar de redactie (plantagekrant@outlook.com). De aanwezigen op 14 januari hoeven dat niet te doen, die weten we te vinden. Wij danken de schrijvers en meedenkers voor hun inbreng en u wensen we veel leesplezier en een mooie zomer. Tot ziens in het park of elders.

De volgende krant komt uit rond november.
Tosca, Mirjam en Anke

NUL-OP-DE-METER-WONING met beschermd stadsgezicht

Column van Roel Schagen van Leeuwen

De overheid heeft besloten dat Nederlandse huishoudens vanaf 2050 geen aardgas meer gaan gebruiken. De vraag is of deze plannen haalbaar zijn. Om eerlijk te zeggen twijfel ik hieraan, maar als we niet meedoen aan de voorgenomen plannen om de energietransitie te bewerkstelligen, zal het nooit lukken om het gebruik van fossiele brandstoffen aanzienlijk te reduceren. Ik heb een paar gedachten op papier gezet, omdat ik graag mijn ideeën wil delen met mensen die hun oude pand ook willen verduurzamen en energiezuiniger willen maken en die, net als ik, het soms lastig vinden om te achterhalen wat hiervoor de juiste aanpak is.

Inmiddels zijn er tal van innovatieve technieken en installaties die voor een naadloze overstap naar energiezuinig kunnen zorgen. De warmtepomp is hiervan een voorbeeld. De belangrijkste maatregel om een bestaand pand energiezuinig te krijgen, is om het goed te isoleren. De hamvragen hierbij zijn: 'hoeveel isolatie is nodig om een woning energiezuinig te maken?' en 'welke isolatiewaarden zijn hierbij van toepassing?' Je huis isoleren draagt weliswaar aanzienlijk bij aan het verminderen van substantieel warmteverlies, maar hoe krijg je in je geïsoleerde huis voldoende ventilatie en hoe worden vochtproblemen dan voorkomen? Kortom, eenzijdig een isolatie- of energiezuinige maatregel toepassen, betekent nog niet dat je huis een comfortabel, gezond en energieneutraal huis wordt.

Vrijwel direct nadat wij in 1993 ons huis in de Lange Nieuwstraat hadden gekocht, hebben we isolatiemaatregelen toegepast.

Ons huis, gebouwd in 1911, was in 1993 nog nauwelijks geïsoleerd. Stukje bij beetje is het huis aangepakt en het is nu grotendeels geïsoleerd, met dakisolatie en HR++ beglazing. Deze maatregelen zijn nu alweer achterhaald, want ze voldoen niet meer aan de eisen die bijvoorbeeld gelden voor een nul-op-de-meter-woning. Een van de uitdagingen voor nu is om onze woning nul-op-de-meter te krijgen, zodat er geen energie meer nodig is uit fossiele brandstoffen, zoals aardgas.

Inmiddels heb ik studie verricht naar allerlei maatregelen om ons huis energiezuinig te maken. We beginnen eerst om de steensmuren aan de binnenkant te isoleren. Hiervoor gebruiken we een binnenwandsysteem van Faay, dat speciaal voor dit type muur is ontwikkeld. Dit systeem sluit namelijk naadloos aan op de details rondom de kozijnen en bij de aansluiting op de vloer en het plafond. Het doel is om vóór de zomer van dit jaar alle kamers in de woning op deze manier te isoleren. We pakken kamer voor kamer aan, zodat de woning bewoonbaar blijft.

Naast het isoleren aan de binnenkant, is ons plan ook om op korte termijn zonnepanelen te plaatsen op het platte dak van ons huis. We zijn bezig om een vergunning aan te vragen, maar dit proces verloopt buitengewoon traag. De gemeente eist van ons dat we exact aangeven waar deze panelen op het dak worden geplaatst, om niet in het zicht te vallen vanuit de straatkant. Het is jammer dat de gemeente zo weinig pragmatisch hierin is, dan zou de verduurzaming van monumentale panden pas echt van de grond komen.

LUCHTMETING LANGE NIEUWSTRAAT

tiewraps waren te kort en het had de nodige voeten in aarde voordat alles goed hing.

We gaan nu dus een jaar de kwaliteit meten, of beter gezegd het gehalte NO₂. Wij wonen vlakbij de Oranjestraat, waarvan gezegd wordt dat die de slechtste luchtkwaliteit heeft van Schiedam. We zijn dan ook heel erg benieuwd wat de resultaten zullen zijn.

Eerste resultaten project Samen Meten

Op woensdag 9 januari startte het project Samen Meten: een project waarin 225 bewoners van het Rijnmondgebied zelf stikstofdioxide gaan meten. Samen Meten is een initiatief van DCMR Milieudienst Rijnmond, de provincie Zuid-Holland en de gemeenten vanwege het vijftigjarig bestaan van het luchtmeetnet in de regio. In Schiedam zijn 52 bewoners geselecteerd om deel te nemen. Zij bepalen zelf waar de meting plaatsvindt. Iedere maand verwisselen de deelnemers een buisje, waarna DCMR het oude buisje laat analyseren op de hoeveelheid stikstofdioxide. Deze stof ontstaat door het gebruik van brandstoffen door onder andere verkeer en industrie. De jaargemiddelden van deze stof in de lucht dalen al jaren, maar moeten nog altijd verder dalen.

De metingen gebeuren met zogenaamde Palmesbuisjes. Dit zijn buisjes die een stof bevatten die een reactie aangaan met NO₂. Die hang je op de kop op zodat er geen water of andere stoffen in kunnen vallen.

Wethouder Jeroen Ooijevaar heeft bij ons officieel het eerste Schiedamse meetbuisje uitgereikt. Althans dat was de bedoeling. De wethouder had helemaal niets bij zich en ik moest hem het buisje, dat wij al met de post hadden ontvangen, eerst geven voordat hij die officieel aan ons kon uitreiken.

Het ophangen ging vervolgens ook niet helemaal volgens de instructies die wij op de bewonersavond hadden gekregen. De

Vlak voor het inleveren van dit artikel krijg ik een e-mail van DCMR met de eerste resultaten. Dat is 31 µg/m³ NO₂. Volgens www.luchtmeetnet.nl is 30 µg/m³ de grens tussen goed en matig.

Op 1 april kreeg ik een e-mail van DCMR met daarin aangegeven hoe je inzicht kunt krijgen in de resultaten van de metingen gedaan door de deelnemers van het project Samen Meten.

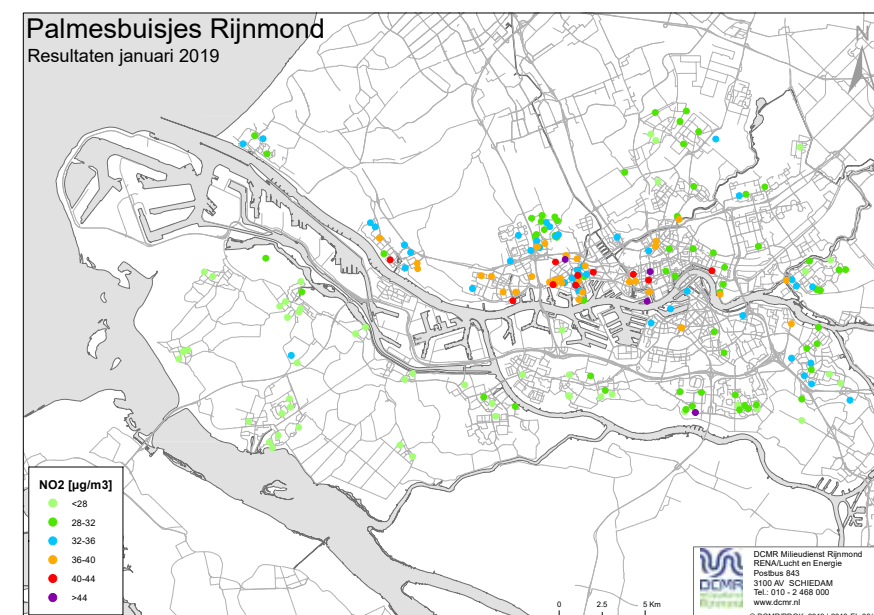
Dat kan op twee manieren:

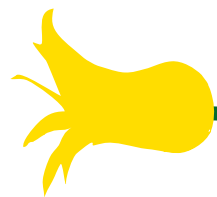
1. De DCMR-overzichtskaart met de gemeten concentraties in de eerste periode. Op deze kaart is te zien welke concentraties waar gemeten zijn.

2. Het RIVM heeft een site waar de meetresultaten vermeld staan:

<https://samenmeten.rivm.nl/dataportaal/>. Dit is de beschrijving die DCMR geeft over de site: "Deze site is nog in ontwikkeling. Op een pc, tablet of iPad zal het bekijken van deze site beter gaan dan via de mobiele telefoon. Kies bij het scherm links voor de optie 'NO₂ Palmes buisje'; u krijgt dan in het Rijnmondgebied oranje bolletjes te zien. U kunt nu inzoomen op het gebied. Rechtsboven op het scherm is de legenda met weergave van de concentraties. Als de muis een bolletje aanwijst, wordt de deelnemerscode op het scherm weergegeven. Als er wordt ingezoomd op de kaart tot er maar een paar bolletjes in beeld zijn, verschijnt aan de linkerkant van het scherm automatisch een grafiek met de gemeten concentraties van de bolletjes in beeld. Die grafiek wordt maandelijks aangevuld met de nieuwste cijfers. Als u met de muis op de kolommen van de grafiek wijst, worden de precieze concentraties weergegeven. Het is misschien even puzzelen hoe de informatie te vinden is, maar de site levert iets meer informatie dan de DCMR overzichtskaart. Het ligt in de bedoeling dat de RIVM site de komende weken verder wordt ontwikkeld en steeds beter wordt."

Fred van de Griendt
Bewoner Lange Nieuwstraat

TIEN JAAR KETELFACTORY

Het karakteristieke witte pand aan het begin van de Hoofdstraat is eigendom van Nolet Distillery: het familiebedrijf dat sinds 1691 drank stookt, waaronder de beroemde Ketell jenever. Eigenaar Carel Nolet stelde het gebouw beschikbaar dat ooit, in de negentiende eeuw, nog een melkfabriek is geweest en dat in de vorige eeuw door uitbreiding deel van het Noletcomplex werd.

Na jarenlange antikraak is het in 2006 rigoureuus verbouwd en gerestaureerd. De drie panden werden samengevoegd en omgetoverd tot een ruimte waar inmiddels 35 exposities zijn gehouden.

Ik leg directeur Winnie Teschmacher tien vragen voor.

1. Allereerst Winnie, waar komt de naam Ketelfactory vandaan?

'Ketel' komt van Ketell, de jenever. 'Factory' omdat het een projectruimte is voor beeldende kunst, waar de kunst vaak letterlijk tot stand komt binnen de muren van het pand. De ene keer zijn het tweedimensionale werken (schilderijen, tekeningen, video's), een andere keer ruimtelijke installaties al dan niet met visuele beelden en muziek. Elke expositie duurt ca drie maanden, behalve de huidige tentoonstelling 'stil': die duurt bijna een half jaar. Daar vertel ik straks meer over.

Overigens: sommige mensen schrijven nog steeds Kethelfactory, maar het heeft dus niets met Kethel te maken!

2. Hoe vind je je kunstenaars? Kunnen zij zichzelf aanmelden?

Ik krijg inderdaad regelmatig verzoeken van kunstenaars om bij De Ketelfactory te exposeren. Helaas is het antwoord eigenlijk altijd nee. Ik zoek zelf de kunstenaars op, o.a. door atelierbezoeken, tentoonstellingen, artikelen. Als ik op de een of andere manier nieuwsgierig word, dan zoek ik zelf contact. Maar vaak word ik ook geattendeerd door eerdere exposanten die weten hoe de filosofie van De Ketelfactory in elkaar zit. De keuze voor de kunstenaar is namelijk gebaseerd op een zekere visie, die als een rode draad geldt voor hetgeen De Ketelfactory wil uitdragen.

3. Waar bestaat die visie uit, kun je dat uitleggen?

Ik wil de kunstenaars uitdagen om een volgende stap te zetten in de ontwikkeling van hun werk. Kunstenaars die werken vanuit hun fascinaties voor wetenschap, spiritualiteit, filosofie en cultuur. Vervolgens is het belangrijk dat de kunstenaar zich actief inzet om gedurende een paar maanden een samenwerking aan te gaan. Dus niet alleen maar werk plaatsen en na afloop weer komen ophalen. Ik verwacht een grote toewijding. Hij of zij wordt op allerlei manieren ondersteund: er worden mooie

uitnodigingen gemaakt en op ruime schaal verspreid, er wordt een publicatie samengesteld plus een videoportret, en er vindt een verdiepingstag plaats: de zgn. Distillatie. De Ketelfactory is een 'artist driven' projectruimte die op een organische manier wordt ingevuld.

4. Nog even terug naar het begin. Hoe ben jij in contact gekomen met Nolet?

Ik ben een nicht van Carel Nolet, mijn vader is de broer van zijn moeder. Ik ben zelf geboren in Rotterdam en woon al 30 jaar in Vlaarding, samen met Kim Everdine Zeegers. Ik heb daar mijn atelier; ik ben kunstenaar en werk voornamelijk met glas. Mijn vader is overigens opgegroeid hier in de Tuinlaan 24, maar dat terzijde.

In 2006 vroeg Carel aan Kim en mij of wij een plan konden bedenken voor een inhoudelijk zinvolle besteding van het pand dat Nolet toen recentelijk had aangekocht. Hij wilde iets doen voor Schiedam, uit maatschappelijke betrokkenheid. Het moest in ieder geval iets moois worden voor de stad en haar inwoners. Ik heb het aanbod aangenomen en ben gaan nadenken over de omstandigheden waaronder ikzelf als kunstenaar mijn werk ergens wil tonen, en vooral ook over de manier waarop ik het niet wil, door ervaring wijs geworden. Zo is de formule gegroeid van De Ketelfactory als een bijzondere plaats voor de beeldende kunst.

5. Hoe wordt De Ketelfactory gefinancierd?

Nolet stelt het gebouw en het geld ter beschikking, ik ben verantwoordelijk voor de inhoud en de organisatie. Dat is een uitzonderlijke situatie in Nederland, want vrijwel alle kunstinstellingen zijn afhankelijk van subsidies. Deze constructie biedt ons niet alleen zekerheid voor de langere termijn maar ook de kans om voor absolute en constante kwaliteit te gaan.

Een visie en aanpak die Nolet en ik met elkaar delen; het is een effectieve manier om vorm te geven aan eigentijds mecenaat!

6. Wat voor bezoekers komen er?

Dat verschilt erg per tentoonstelling. De laatste tijd merken we een toename van bezoekers van buiten Schiedam, zij komen vaak speciaal voor een bepaalde kunstenaar en/of combineren het met een bezoek aan het Stedelijk Museum Schiedam. Zij maken dan een mooie wandeling door de prachtige Plantage, waar overigens o.a. drie werken van Herman de Vries te zien zijn (voortgekomen uit de tentoonstelling 'no thing' in 2014).

Onze huidige tentoonstelling toont werken van maar liefst 64 (inter)nationale kunstenaars, waaronder bekende namen. Dit zijn de kunstenaars die de afgelopen tien jaar bij De Ketelfactory hebben geëxposeerd. Ik heb hen vorig jaar gevraagd om een werk te maken over 'stilte', van max. 30x30x30 cm. Hier hebben zij allemaal positief op gereageerd en hun werken zijn nu opgenomen in de 'Stiltecollectie' van De Ketelfactory. Voor ons een unieke situatie want wij hebben niet eerder een collectie opgebouwd. Daarom is De Ketelfactory geen museum. En ook geen galerie want wij vertegenwoordigen geen kunstenaars. Na afloop van de expositie gaat eenieder weer zijn eigen weg.

7. Is het niet moeilijk om dan steeds weer afscheid te nemen?

De herinneringen blijven natuurlijk. En met vrijwel elke kunstenaar heb ik nog steeds contact. In mei, dan bestaat De Ketelfactory precies 10 jaar, wordt een publicatie uitgegeven met een overzicht van hun werken die nu te zien zijn bij 'stil', vaak aangevuld met teksten die zij zelf hebben aangeleverd. En juist door elke keer weer helemaal opnieuw te beginnen, houden we volop leven in de brouwerij!

8. Vertel ook nog even over 'Snapshot of a larger order'.

Dit was een enorme tentoonstelling in de Noletloodsen aan de andere kant van het water; in 2016. Twintig 'Ketelfactoristen' lieten grote werken zien in een ruimte van maar liefst 6.000 m²; het project duurde drie maanden. We zijn twee jaar bezig geweest met de voorbereidingen, maar het was een unieke

gebeurtenis, ook omdat deze tentoonstelling echt samen door ons is geproduceerd. De film die toen gemaakt is ('Movement towards a larger order') is momenteel te zien tijdens 'stil'.

9. Hoeveel mensen werken er bij De Ketelfactory?

Ons team is heel klein, behalve ikzelf werken er twee parttimers: Petra van der Ham, de office manager en Cilia Batenburg, de publieksbegeleider. Zij verzorgt de rondleidingen en voor scholen ontwikkelt zij educatieve projecten. Kim maakt de videoportretten van de kunstenaars en Berry van Gerwen verzorgt alle vormgeving.

10. Wat gaat er nog meer gebeuren de komende maanden?

De huidige jubileumtentoonstelling loopt tot half juli. Op 11 en 12 mei organiseren we in het centrum van Schiedam een tweedaagse Distillatie met lezingen, muziek, dans, performances, etc. Daar kijk ik erg naar uit want dan komt alles samen waar De Ketelfactory eigenlijk over gaat. Daarnaast organiseren we stiltewandelingen en -gesprekken, een cursus stil zitten, en nog veel meer.

Overigens is op de zolder van De Ketelfactory ook nog het 'Stiltemuseum' te bezoeken, een bijzondere verzameling over van alles dat maar met stilte te maken heeft; ooit samengesteld door kunstenaar Robert Vrakking. Het achterliggende verhaal hierbij is te lezen op www.deketelfactory.nl. Daar vind je ook uitgebreide informatie over de voorgaande tentoonstellingen, de kunstenaars, het programma rond 'stil'. En je kunt er alle videoportretten bekijken en publicaties bestellen.

Dank je wel Winnie en heel veel succes!
Petra van der Ham (Lange Nieuwstraat bewoonster)

OP BEZOEK BIJ DE ROOIE KOFFER AAN DE TUINLAAN 50

Rooie Koffer

Op een zondag in maart werd ik hartelijk ontvangen aan de Tuinlaan 50, beter bekend als De Rooie Koffer, door Theo Buwalda en Klaas Kapteijn. Zij hebben de panden in 2018 gekocht en zijn sindsdien bezig met de herontwikkeling van de gebouwen. Op de Lange Nieuwstraat 59 hebben zij de appartementen in de voormalige alcoholfabriek gerenoveerd. Deze zijn grotendeels verhuurd.

Theo en Klaas wonen allebei in Schiedam. Het ontwikkelen en beheren van vastgoed doen zij in Rotterdam en Schiedam.

De panden worden omgebouwd tot luxe appartementen voor de gemeubileerde verhuur. Ze hebben een voorliefde voor historische panden. Bij de renovaties wordt veel aandacht besteed aan het behouden van en in ere herstellen van originele elementen.

Die plannen maken zij samen met Henk Magrijn van het Schiedamse architectenbureau Architéma. Dit kantoor is gevestigd aan de Gerrit Verboonstraat en heeft uitzicht op de Plantage. Nieuwsgierig naar wat er allemaal te zien is, starten

Hoefijzer spant Lange Nieuwstraat 59

Lange Nieuwstraat 59

DE TUINLAAN 50

we direct met een rondleiding door het pand en bespreken gaandeweg de plannen, de staat van het pand, de historische elementen en de voortgang.

Tuinlaan 50

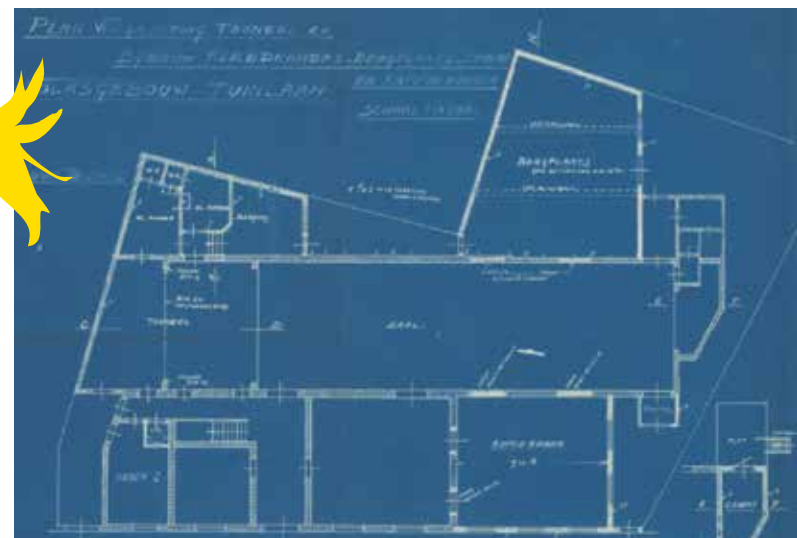
In de 19e eeuw is het originele herenhuis gebouwd, het exacte bouwjaar is niet bekend. Aan het begin van de 20e eeuw was er een in verval geraakt pension gevestigd. In 1917 kregen de plaatselijke Sociaaldemocratische Arbeiders Partij (SDAP) en de Schiedamse bonden het pand in huurkoop en zij gaven het herenhuis de naam Volksgebouw. Naast politieke activiteiten werd veel aandacht besteed aan kunst en cultuur door de gebruikers. Het Volksgebouw werd door het niet-socialistische gedeelte van Schiedam spottend 'de rooie koffer' genoemd. Rood spreekt voor zich en koffer waarschijnlijk vanwege de rechthoekige aanbouw.

Sinds het begin van de twintigste eeuw is er veel verbouwd en aangebouwd. In 1918 werd de eerste aanbouw gemaakt in de tuin aan de achterzijde. Hierdoor ontstond de huidige grote theaterzaal. In 1919 werd een toegang met tochtportaal toegevoegd aan deze zaal. Enige jaren later werden er kledkamers toegevoegd links van de theaterzaal. Hiermee kwam het gebouw direct tegen het buurpand van nummer 52 te staan. In 1932 is de huidige keuken aan de achterzijde en het bijgebouw rechts van het originele herenhuis gebouwd. In 1938 werden verdieping en zolder uitgebreid. Van de tuin was ondertussen weinig meer over.

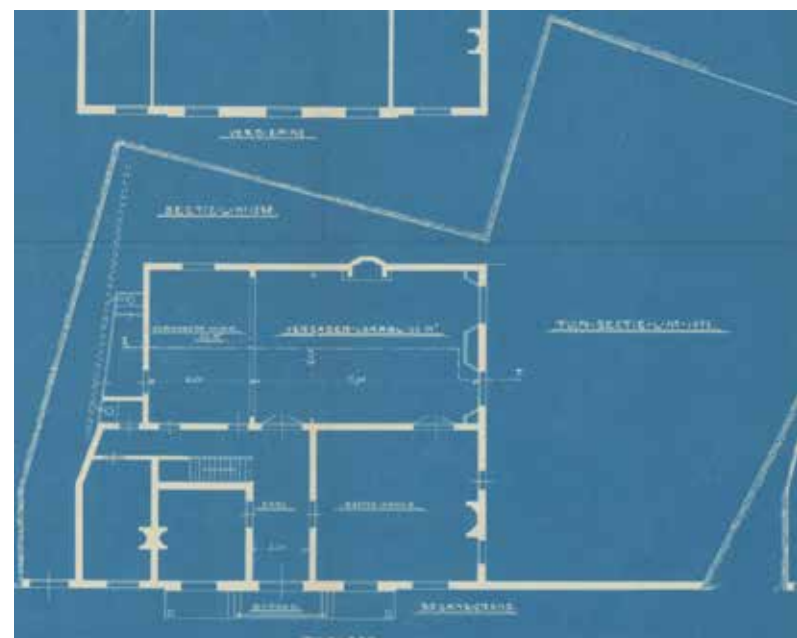
Van de oorspronkelijke details is, behalve in de voorgevel, niet veel meer te zien. In de entreehal zijn nog wel twee grote deurkozijnen zichtbaar, mogelijk oorspronkelijk. In het pand is zoveel verbouwd dat er intern niet veel behouden hoeft te worden, ondanks dat het een Rijksmonument is. Het gebouw wordt dan ook bijna volledig gestript voordat met de nieuwe appartementen begonnen wordt. De hoop is dat er dan toch nog oorspronkelijke elementen verschijnen. We lopen ondertussen op de tweede etage in de ruimte die is gebruikt voor de filmopnames van "Baantjer het begin". Het voor de film aangebracht decoratief behang en de baksteen steenstrips stralen een jaren tachtig sfeer uit.

Weer op de begane grond lopen we door achterste aanbouw en komen we uit in een steeg tussen de Sodafabriek en de Rooie Koffer. Hier ervaar je goed hoe dicht de panden op elkaar staan. De laatste aanbouw deed dienst als keuken en zal plaats maken voor een gezamenlijke stadstuin.

In het gebouw komen 13 appartementen, zes op de begane grond, vier op de 1e verdieping en 3 op de bovenste verdieping. Via de statige hoofdingang kom je in een hoge ruimte met links

Plattegrond begane grond origineel

Plattegrond begane grond 1932

en rechts een toegang tot een appartement, eveneens met prachtige hoge ruimtes. In de huidige theaterzaal komen twee appartementen.

Het dak en de gevels worden geïsoleerd en alle installaties worden vervangen. De eigenaren geven aan dat de doelgroep waaraan zij verhuren, over het algemeen geen auto bezit in Nederland. Zij reizen per openbaar vervoer. De Tuinlaan is dan een ideale locatie voor deze appartementen met de Koemarkt om de hoek en de bushalte voor het pand.

De sloopvergunning en omgevingsvergunning zijn inmiddels aangevraagd. In overleg met de gemeente pellen zij eerst de aangebrachte gipswanden af, waardoor eventuele historische elementen zichtbaar worden om vervolgens gerestaureerd te worden. Theo en Klaas hopen dat het pand in 2020 in de verhuur kan.

Bron: Uitgave 'De sound en de ziel van een gebouw De Rooie Koffer op de Tuinlaan', door Han van der Horst, 2010.

Ben je benieuwd naar bouw informatie van je eigen woning, kijk dan eens op: <http://mijnadres.org/schiedam/>

PANNEKOE

Op een van de eerste mooie lentedagen van dit jaar sprak ik met Natascha en Francois, de eigenaren van pannenkoekenrestaurant de Pannekoe aan de Buitenhavenweg.

Voordat Francois en Natascha de zaak op 23 januari 2018 openden, hebben zij veel werk verricht. Eind oktober 2017 kregen ze de sleutel van het pand en begonnen ze aan een flinke verbouwing, terwijl ze tot het einde van dat jaar ook nog hun toenmalige zaak hadden (Bram Ladage op de Koemarkt). Het was een drukke periode en ook een spannende, omdat je aan iets totaal nieuws begint. Maar de eigenaren zijn nuchter en vinden dat ondernemen altijd een gok is en "dat je gewoon moet aanpakken en moet doen wat bij je past". En dat hebben ze gedaan.

In het voormalige VVV-kantoor werden allerlei voorzieningen aangebracht, zoals een grote bar, en een keuken in de voormalige directiekamer. Ook werd er 'een en ander' weggehaald: diverse wanden en het systeemplafond, waardoor de ruimte groter is dan voorheen. De grote, hoge ramen laten veel licht binnen in het restaurant, dat een oude uitstraling heeft gekregen: de grove muren en houten dakbalken zijn zichtbaar.

Francois houdt van het pand en de plek aan het water: "Wonen aan het water is niet gelukt, dus dan maar werken aan het water". Er is een terras aan de zijkant van het pand, maar Francois zou het helemaal mooi vinden als ze de tuin in gebruik kunnen gaan nemen. Dat kan niet zolang de kade niet is opgehoogd, wat helaas niet is gebeurd toen de kades aan de Buitenhavenweg en Lange Haven werden opgeknapt.

Het is niet alleen een mooi pand, maar ook een goede plek. De fluisterboot vaart langs en dat levert de nodige aanloop op, waar ze overigens niet over te klagen hebben: Toeristen uit binnen- en buitenland, dagjesmensen, Schiedammers en gasten van buiten Schiedam weten de weg naar de Pannekoe te vinden en houden van de ongedwongen, prettige sfeer. Ook kinderen voelen zich er op hun gemak, vertelt Natascha en dat ligt niet alleen aan de speelruimte. Regelmatig krijgt ze knuffels van kinderen als ze weggaan.

Voor wie er nog niet is geweest: Op de kaart staan ambachtelijke, zoete en hartige pannenkoeken en poffertjes. Maar ook voor een kipsaté, hamburger of biefstuk kun je er terecht. Kiezen wordt moeilijk ...

PROEF! de Plantage

Proef! de Plantage terug voor de derde editie op 25 & 26 mei!

Weet je nog, dat mooie weekend in juni 2017? Zon, muziek, de heerlijkste geuren en een veelbelovend groot podium. Nieuwsgierige Plantagebewoners kwamen naar buiten. En zo vierden we dat weekend ineens met 3000 andere Schiedammers het 250-jarig bestaan van ons mooie park.

Die eerste editie van Proef! de Plantage smaakte naar meer. En zo stonden we in 2018 weer klaar aan het begin van de zomer. De aankleding iets gelijker, het muziekprogramma nog verrassender en nieuwe talenten op het dichterspodium. Ook in de SodaFabriek waren intieme optredens te zien en vielen er heerlijke wijnen te proeven. De meest bijzondere foodtrucks waren te vinden in het park om voor heerlijke broodjes, Indonesische heerlijkheden en Libanese pizza's te zorgen.

Onder de wereldboom werden sommige bewoners tot tranen geroerd door de artiesten, terwijl aan de andere kant van het park duizenden mensen genoten van gin-tonics bij de jazzy klanken op zondagmiddag. En dat in onze eigen Plantage!

Op veler verzoek is de derde editie in aantocht. Dit jaar is ons park op 25 en 26 mei weer het decor van muziek, kleinkunst en heerlijk eten & drinken. Een feestje voor iedereen van jong tot oud, van Plantagebewoner tot Rotterdammer, of je nu houdt van een goede borrel, een sapje, een Italiaanse pizza uit de houtoven of een Franse crêpe. Kom luisteren naar gevoelige songwriters, swingende bands en zwoele bluegrassmuziek. Ervaar een toffe spoken word voordracht of ontmoet landelijk bekende dichters. Volg een openlucht yogales, een kunsttour, kom ouderwets spelen bij de Spellenfabriek of slenter - dit jaar voor het eerst - langs prachtige handgemaakte spullen van lokale designers op de Swan Market!

Wanneer?

Op zaterdag 25 mei om 14.00 uur is de openingsact! We gaan door tot 22.00 uur.

Zondag 26 mei beginnen we om 13.00 uur en sluiten we het weekend af om 20.00 uur.

We houden van de Plantage!

Om het mooie park schoon, en alle omwonenden vrolijk te houden, delen we geen papierwerk uit. Ook doen we aan afvalscheiding en er mag door niemand eigen glas, blik etc meegebracht worden. We zorgen voor een aggregaat die bijzonder stil is, leggen rijplaten neer waar nodig om het gras te beschermen en 's nachts wordt alles netjes bewaakt.

Op de hoogte blijven

Benieuwd naar de artiesten, foodtrucks en alles wat er verder op het programma staat?

Houd dan de komende tijd onze aankondigingen in de gaten via:

facebook.com/proefdeplantage of

instagram: @proefdeplantage

Je kunt ook kijken op **www.proefdeplantage.nl**

Tot 25 & 26 mei!

Susan Uiterwijk & Willemijn Sneep (Initiatiefnemers)

HET NICOLAAS ELIASHOF

Het ontstaan van De Plantagewerf

Verborgen achter de bebouwing aan de lange Nieuwstraat ligt sinds enige tijd een kleinschalig maar opvallend nieuw woonproject: De Plantagewerf. Via de inrit van Lange Nieuwstraat 133 krijg je toegang tot de Nicolaas Eliashof, waar 6 vrijstaande en geschakelde villa's een kleine woongemeenschap vormen aan de Nieuwe Haven. De woningen ogen ongewoon modern in de historische setting. Dit architectonische contrast is bewust gezocht, als verwijzing naar de contrasten die er altijd al geweest zijn in de bebouwing rond de Plantage.

Vanaf de aanleg van de Plantage werden er grenzend aan het stadspark uitbundige stadspaleizen gebouwd met diepe achtertuinten die reikten tot de Nieuwe Haven en de Buitenhaven. In lijn met de karakteristiek van Schiedam was echter de stadsindustrie ook niet ver weg. Achter de eerste bebouwingslijn werden er arbeidershofjes, fabriekjes en pakhuizen gebouwd, met directe toegang tot de waterkant. Ook nu nog zijn er een aantal voorbeelden te bewonderen zoals het Entrepotgebouw, de Molukken, de Sodafabriek en het Bergershofje. Dit leverde even unieke als merkwaardige contrasten op: tussen chique en bescheiden, tussen industrie en wonen, tussen voor- en achterkant. Ook de Plantagewerf kent als achterkant een industriële geschiedenis. De archieven zijn niet compleet, maar gedurende het grootste deel van 20^e eeuw was hier sprake van serieuze industriële arbeid.

Vanaf ongeveer 1923 was de locatie de thuisbasis van Aannemingsbedrijf J.K.Simon. Zij maakten allerlei waterbouwkundige heiverken, zoals dukdalven en beschoeiingen. Op een foto uit 1970 is te zien dat er drijvende heistellingen aan de kant lagen en met kranen op de kant werden lange hardhouten palen vanuit de werkplaats op de schepen gehesen. Via de twee smalle inritten reden vrachtwagens af en aan tussen de woningen aan de Lange Nieuwstraat door. De activiteiten hebben hier tot circa 1997 plaatsgehad, waarna het bedrijf verhuisde naar Rotterdam.

De bebouwing die resteerde op de kavel stelde niet veel voor: stalen hallen en een bouwvallige, gemetselde schuur aan de zijde van het Bergershofje. Oude rails en een stalen skelet van een steigerconstructie boven het water herinnerden aan het verdwenen industriële verleden. Het perceel werd in 1997 verkocht aan Cornelis van den Herik, die het op zijn beurt verkocht aan Koningsplan B.V. in het jaar 2000. Dit onderdeel van projectontwikkelaar Hijbeek uit Zwijndrecht had vervolgens stevige plannen met de kavel en kwam met een plan met de welluidende naam: 'Koningswerf'.

De Koningswerf bestond uit twee flinke, bakstenen appartementengebouwen, in een U-vorm gebouwd rond een pleintje aan de waterzijde. Was het beeld naar de waterkant

nog wel enigszins aantrekkelijk te noemen, richting de omgeving presenteerde het gebouw zich vooral als een bakstenen muur met amper doorzicht richting de waterkant. De enige doorbraak in de bouwmassa was de resultante van een ondergrondse hoofdwaterleiding die vanaf de centrale poort naar de Nieuwe Haven liep en waar niet gebouwd mocht worden. De gemeente wilde aan het plan meewerken en verleende een bouwvergunning in 2004. Desondanks stuitte het plan op grote bezwaren van omwonenden, vanwege de hoogte en bouwmassa waardoor het zicht op het water en de woonkwaliteit van de omgeving aanzienlijk werden beperkt. (Noot van de redactie: zie artikel over Leny Berkvens elders in deze krant)

Na jaren juridische strijd werd het pleit beslecht in het voordeel van de projectontwikkelaar, met als resultaat een onherroepelijke bouwvergunning. De verkoop werd gestart, maar door geringe belangstelling werd de geplande bouw met onbepaalde tijd uitgesteld. Het terrein bleef er verlaten bij liggen ...

De locatie had inmiddels onze interesse gewekt en we kwamen al snel tot de conclusie dat er een ander plan moest komen, niet gebaseerd op zoveel mogelijk "meters maken" maar een ontwerp van een woonmilieu passend bij de plek. Het plan zou kleinschaliger moeten zijn en meer open, met een optimale connectie met het water voor de nieuwe woningen en meer passend bij de omgeving. Dit resulteerde in een opzet met zes kavels met geschakelde en vrijstaande woningen, die 'gestaffeld' aan de waterkant staan. Samen met de zijtuinen tussen de woningen ontstaat zo een wat speels en gevarieerd beeld van opeenvolgend gebouwen en groen, dat goed past in de oorspronkelijke bebouwingsstructuur aan de waterkant. In overleg met de gemeente werd het plan verder ontwikkeld zodat het bestemmingsplan kon worden aangepast. Daarbij werd bepaald dat de architectuur een stoere en moderne uitstraling zou krijgen met een verwijzing naar het industriële verleden.

Op basis van dit plan werd er een deal gesloten met de eigenaar van het perceel en werd er op zoek gegaan naar gegadigden die hier een woning wilden laten ontwerpen en bouwen. Ondanks de crisis was er over interesse weinig te klagen. Eerst werden de vier geschakelde woningen ontworpen en verkocht, waarna de bouw door Bouwonderneming Stout kon beginnen. Enige tijd later volgden ook de twee vrijstaande woningen, aan de zijde van het Entrepotgebouw. Nu ook de laatste bewoners verhuisd zijn en straten en tuinen worden afgewerkt, wordt duidelijk dat de beoogde ambitie geslaagd is: een groen en uniek gesitueerd woonmilieu met aansprekende, hedendaagse architectuur.

Tekst: Henk Magrijn, Architema.

Wie was Nicolaas Elias?

De woningen aan het Nicolaas Eliashof achter de Lange Nieuwstraat liggen op het terrein dat ooit behoorde bij de buitenplaats Rustenburg. Nicolaas Elias bouwde op het terrein waar het Kruithuis had gestaan, na 1735 het grootste en fraaiste herenhuis met park dat Schiedam ooit heeft gezien. De rijke Amsterdamse koopman Nicolaas Elias (1690-1752) maakte vanaf 1739 deel uit van het stadsbestuur in verschillende functies (schepen, burgemeester en thesaurier).

In het prachttijdschrift Musis van september 2013 staat een artikel van Jeroen ter Brugge over een pentekening uit 1737 van een plafondschildering gemaakt door kunstenaar Jacob de Wit in opdracht van Nicolaas Elias. Deze tekening maakt nu deel uit van de collectie van het Metropolitan Museum of Art in New York. De plafondschildering zal de koepelkamer van Rustenburg gesierd hebben.

Plaffon voor de heer Elias tot Schiedam

Het is niet de minste plaats voor een kunstwerk, het Metropolitan Museum of Art in New York. Een bijzonder stuk Schiedams erfgoed belandde daar in 1969 als schenking uit de collectie van de bekende architectuur- en kunsthistoricus Richard Krautheimer. Het werk is van de hand van een bekend kunstenaar, Jacob de Wit (1695-1754). Hij geniet grote bekendheid door zijn fabuleuze interieurschilderingen. Vaak in grijs tinten, grisaille in kunsthistorische termen, en naar hem ook wel 'witjes' genoemd. Hij maakte er naam mee en zijn werken hangen nu wereldwijd in grote musea.

Het 'Met' bezit verschillende werken van de Wit, waaronder enkele voorstudies van wand- en plafondschilderingen. Meestal moet je maar gissen waar het uiteindelijke resultaat heeft gehangen, maar bij de hier behandelde gewassen pentekening lijkt dat geen twijfel. Op

de achterzijde staat dat namelijk in oud handschrift netjes, mogelijk in De Wits eigen handschrift, vermeld: 'plaffon voor de heer Elias tot Schiedam 1737 geschildert'.

Graag zouden we de plafondschildering, die zich ongetwijfeld in de koepelkamer van Elias' buiten bevond, bekijken, maar dat is helaas niet meer mogelijk. Hoewel de Plantage met Tuinlaan en Lange Nieuwstraat nog steeds een statige uitstraling heeft, ging veel van de oorspronkelijke allure in de loop der tijd verloren. Dat begon al in 1811 toen de buitenplaats werd gesloopt. Nederland bevond zich in een diepe economische crisis. Ook de elite voelde dit stevig in de portemonnee met als gevolg dat alom werd bezuinigd. Het onderhoud van tweede (of derde) huizen was kostbaar en het aanhouden van een buitenverblijf was luxe en geen noodzakelijkheid. Ze waren in die periode vrijwel onverkoopbaar met als gevolg dat ze bij bosjes sneuvelden. Tientallen, zo niet honderden pareltjes zijn er in een tijdsbestek van 25 jaar gesneuveld.

We mogen hopen dat de plafondschildering van Rustenburg bij die gelegenheid is uitgenomen en nog ergens opduikt. De tekening toont een vrij standaard ontwerp waarbij de dieptewerking centraal stond. De voorstelling met wolken en naar het middelpunt kleiner wordende personages wekte de indruk dat je onder de open hemel stond.

Vaak waren het klassieke goden of Bijbelse figuren die werden verbeeld. Altijd met een diepere betekenis of met zinnebeeldige verwijzing. Op de tekening zien we musicerende personen, waaronder

mogelijk Aurora, die naar de dageraad reikt. Verder lijkt vrij centraal Mercurius, god van onder andere de handel, op een wolk te zitten. Althans, deze manspersoon heeft een staf in de hand, het bekende attribuut van deze god.

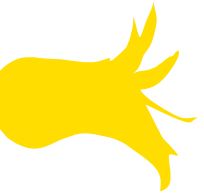
Opdrachtgever was Nicolaas Elias, stammend uit het bekende Amsterdamse regentengeslacht, getrouwd met de Schiedamse Hillegonde Bosschaert. Hij had in zijn vaderstad ongetwijfeld kennisgemaakt met Jacob de Wit en hem mee getrouwd naar zijn nieuwe woonplaats. Uit het afschrift op de tekening is de oplevering van de buitenplaats af te leiden: 1737, een jaartal dat we nog niet eerder kenden. De Wit voorzag niet alleen het plafond van een schildering. Volgens een vermelding uit 1760 weten we dat ook een schouwstuk door hem werd afgeleverd.

De buitenplaats werd na het overlijden van Diederik Christiaan Pielat, die deze uit de nalatenschap van Elias had gekocht, door middel van een openbare veiling te koop gezet en de advertentie in de Amsterdamsche Courant van 26 december van dat jaar vermeld: "verscheidene schoone beneden en boven Kamers en Vertrekken ... (met een) schoorsteenstuk geschilderd door den vermaarden Konstschilder Jacob de Wit". Of er voldoende belangstellenden waren weten we niet, maar Rustenburg bleef in de familie. Dochter Wilhelmina Carolina en haar man Leonardus den Beer worden er eind 18e eeuw nog steeds.

Musis, september 2013, Jeroen ter Brugge

INTERVIEW MET HUIB SNEEP

Tomeloze inzet voor een gezamenlijk bewonersbelang

"Sommige mensen zeggen expliciet, voor mij hoeft het niet zo'n vereniging, ik lever geen bijdrage en ik ga liever andere dingen doen. Dat kan natuurlijk ook makkelijk met het grote aantal bewoners die in de Plantage wonen. Gelukkig zit er geen enkele verplichting aan het lidmaatschap."

Niettemin hebben we als Plantagebewoners een gezamenlijk belang, namelijk om deze woonomgeving en de sfeer in de buurt prettig en aantrekkelijk te houden. "Als er niemand meer te vinden is die zich inzet voor een vereniging die ervoor zorgt dat de Plantagebuurt leeft en onderhouden wordt, dan wordt dit een minder aantrekkelijk gebied om te wonen", zegt Huib.

Parkonderhoudsconvenant

De buurt- en bewonersvereniging De Plantage is ruim twintig jaar geleden

opgericht omdat de gemeente Schiedam de gewoonte had om zonder overleg met de bewoners allerlei werkzaamheden uit te voeren, zoals bomen omzagen, struiken omhakken en sleuven graven voor leidingen.

Toen ontstond ook het idee om als bewoners gezamenlijk op te trekken om hier wat van te vinden. Plantagebewoners Liesbeth Fluiter, Volkert Bonga, Jan van Stigt Thans en Bert van Kan namen hierin het voortouw. Het lukte hen om de basis te leggen voor een gezamenlijke structuur die is opgewassen tegen ongewenste besluiten van de gemeente.

"De gemeente had de overtuiging, en in zekere zin is dat nog steeds het geval, om voor de burgers te bedenken wat goed voor hen is. Zonder hen te vragen, overigens." Toen Huib met zijn gezin in 1998 in De Plantage kwam wonen, viel hem toen al op dat het beheer van de openbare ruimte in heel Nederland continu onder financiële druk staat. "Zo goedkoop mogelijk, is het beleid van gemeenten. Elk jaar werd er minder budget vrijgemaakt voor de openbare ruimte. Zodoende is in heel Nederland veel kwaliteit uit het openbare groen verdwenen", zegt hij.

"Meer gras en minder sierlijk groen, omdat gras het meest goedkoop is om te onderhouden. Bloemperken, rozenvakken, vasteplantenborders en struiken zijn veel duurder om te onderhouden en worden steeds meer vervangen door gras. Dat maakt de openbare ruimte wel heel erg saai", zegt Huib.

Na zeven jaar voorzitterschap van De Plantage, geeft Huib Sneepe het stokje door aan de volgende generatie bestuursleden van onze buurt- en bewonersvereniging. "Het wordt weer tijd voor wat anders", vertelt hij in zijn prachtige achtertuin, op een zonnige lentezondagmiddag.

Een van de drijfveren van Huib om zich in te zetten voor De Plantage is omdat hij het belangrijk vindt dat er een buurtvereniging is die namens de hele buurt zaken regelt. "Niets is vanzelfsprekend", zegt Huib. "Dat geldt voor alles. Als je ergens geen energie meer insteekt, dan houdt het vanzelf op.

In het geval van de Plantage, zou het echt verschrikkelijk jammer zijn, als deze actieve vereniging zomaar zou verdwijnen omdat er geen bewoners meer zijn die zich ervoor willen inzetten. Dan is er geen contributie meer en dan zullen geen evenementen meer worden georganiseerd, de rozen worden en zomerplanten worden verwijderd; er worden geen verhalen meer geschreven over wie nieuw in de buurt zijn komen wonen en wie naar elders zijn verhuisd. Alles stopt dan gewoon. Dat zou toch jammer zijn?", stelt hij vast.

Ook een belangrijke reden voor Huib om zich in te zetten voor De Plantage is omdat de bewoners betrokken zijn met de buurt en oprecht interesse hebben in elkaar. "Ik hoor vaak van mensen die nieuw in de buurt komen wonen, ze bezoek krijgen van mens welkomsc commissie, Cock Janse, die hun het een en ander over de buurt vertelt. Volgens mij is De Plantage hierin uniek", zegt Huib.

“Een krachtige vereniging kan duidelijk stelling nemen voor een gezamenlijk bewonersbelang, bijvoorbeeld richting de gemeente.”

Huib geeft als voorbeeld hoe de Plantage afspraken heeft kunnen maken met de gemeente over het onderhoud aan het park. “Zo hebben we in 2001 voor elkaar gekregen om vanuit het bestuur met toenmalig voorzitter van De Plantage Seppe Raaphorst, een parkonderhoudsconvenant met wethouder Lub Hafkamp te sluiten over het onderhoud aan het groen in het park.

Een onderdeel van dit contract is om de rozentuin te onderhouden. Dat is relatief duur groen. Als we dat niet hadden geregeld, was er nu geen rozentuin meer geweest in het park. Hetzelfde geldt voor de eenjarige borders: de gemeente zet de plantjes erin en wij onderhouden ze”, zegt Huib.

Duurzaam park

Een met recht prestigieus te noemen project, dat tijdens zijn voorzitterschap werd gerealiseerd, is de grondige restauratie van het park. De kop van de Plantage onderging een ware gedaanteverwisseling en veranderde weer in een statig stadspark wat deze historische plek ook verdient. Huib is heel blij dat De Plantage het voor elkaar heeft

gekregen om in de kop van het park te investeren en dit deel weer met de rest te integreren.

De straat die Tuinlaan en Lange Nieuwstraat verbond, de 200 parkeerplaatsen en de muziekkoepeel zijn opgeruimd en hebben plaats gemaakt voor veel kleurrijk groen, lucht en sfeer: “Dit was een staaltje omdenken. Ik ben er echt trots op dat we met ieders instemming, dit revolutionaire plan hebben gerealiseerd. Iedereen is er blij mee”, zegt Huib.

Ook de duurzame aanpak van het renoveren van monumenten vindt Huib een belangrijk onderwerp, met name vanwege het relatieve grote aandeel van monumentale woningen en gebouwen aan De Plantage.

Circa zes jaren geleden heeft hij geprobeerd om een collectief groene-energievoorzienig op te tuigen om woningen in De Plantage energieneutraal te maken, zodat deze woningen hun eigen energie kunnen opwekken. “Dat is helaas niet gelukt, omdat er in de buurt onvoldoende draagvlak voor was om er consequent mee aan de gang te gaan.” Daarnaast stelde de gemeente paal en perk aan de installatie van bijvoorbeeld zonnepanelen op de daken die vanaf de omgeving zichtbaar zijn. Bovendien haakte het gros van de bewoners af omdat de gemeente eiste dat elke huiseigenaar een omgevingsvergunning zou aanvragen en professionele tekeningen liet maken door een architect voor de aanvraag van het plaatsen van zonnepanelen. Dat is veel te omslachtig.

Huib denkt dat er nu wellicht een breder draagvlak ontstaat voor energiezuinige monumenten vanwege verduurzamingsambitie voor 2020 en 2050, die evengoed voor de oude panden in De Plantage zullen gelden. “Helaas zijn de afdelingen Monumenten en Welstand nog niet veel verder dan zes jaar geleden. Zonnepanelen mogen niet zichtbaar zijn vanaf de openbare weg. Dat is jammer, omdat het juist deze buurt met een aanzienlijk oppervlakte aan platte daken, heel geschikt is voor lokale energieopwekking. Onze stad verandert immers.

Dertig jaar geleden had elk dak een TV-antenne, ook een monument, die overal zichtbaar was. Kennelijk was dat toen geen probleem voor de gemeente”. Huib denkt dat als alle eigenaren van monumenten en beschermde stadsgezichten in Schiedam massaal in actie komen tegen deze stellingname van de gemeente, het gaat lukken om zonder al te veel gedoe zonnepanelen te kunnen plaatsen.

Ook deze zullen misschien door verdere ontwikkelingen op het gebied van duurzaamheid op termijn weer verdwijnen, ze liggen tenslotte los op het gebouw.

Destijds werd Huib voorzitter omdat het even crisis was in de Plantage. Het toenmalige bestuur was namelijk opgestapt omdat er flinke onenigheid was ontstaan binnen de vereniging. Zonder bestuur zou de vereniging geen toekomst meer hebben. Vandaar dat Huib besloot om voorzitter te worden en een volledig nieuw bestuur op te tuigen.

Na zeven jaar voorzitterschap wordt het tijd andere nuttige en leuke dingen te doen. “Natuurlijk blijf ik me inzetten voor de bewonersvereniging en voor het behoud van ons prachtige park. Ik heb er alle vertrouwen in dat de andere vijf leden van het bestuur de belangen van de buurt met evenveel elan en plezier zullen blijven behartigen als ik de afgelopen jaren heb mogen doen”, besluit Huib.

COPPENS
SLAAPCOMFORT

OOK VOOR UW KUSSENS,
DEKBEDDEN EN BEDDENGOED

DEALER VAN O.A.

ubica® auping LIFE TIME

WWW.COPPENSSLAAPCOMFORT.COM

ORANJESTRAAT 19-21, 3111 AM SCHIEDAM, TEL 010-426 87 17

VAN DER VALK
NETWERK NOTARISSEN

Tuinlaan 80 - 82 | T 010 - 427 44 44 vandervalknotarissen.nl

**WIJNHANDEL
ORANJE**

SPECIALIST IN WIJNEN EN GEDISTILLEERD

floatlands
varende terrassen

www.floatlands.com

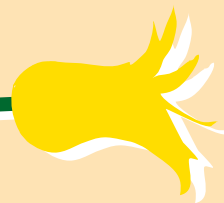

VAN STIGT THANS
assurantiën

Lange Nieuwstraat 101, 3111 AE Schiedam
Telefoon (010) 204 1122, Fax (010) 426 2768

www.vanstigtthans.nl

PLANTAGEKIDS & mini food festival

Sinds een jaar of 2 zijn er een paar nieuwe bewoners bij gekomen op de Tuinlaan en Lange Nieuw- straat, allen ouders van jonge kinderen. Een paar ouders zijn samengekomen om plannen te verzinnen voor leuke activiteiten voor de kinderen.

Zo kunnen nieuwe bewoners, oude bewoners en vooral de kinderen elkaar beter leren kennen. Het eerste plan is om een mini foodfestival te organiseren.

Klein qua formaat en voor en door de kleintjes, uiteraard zijn uiteindelijk alle leeftijden van harte welkom! Kinderen gaan met volwassenen in de ochtend aan de slag met het maken van

lekkere dingen en 's middags vindt het mini foodfestival plaats voor alle Plantagebewoners.

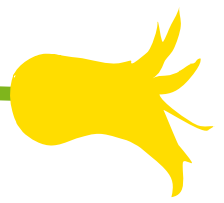
De datum van het minifoodfestival:

**zondag 22 september
in het park ter hoogte van Plein Eendragt**

Als je iets wilt bijdragen aan het mini foodfestival; neem contact op met Magda Rinkema: magdarinkema@live.nl

Te zijner tijd worden er aanmeldformulieren verspreid via mail en post.

VERSLAAFD AAN DE STRIP

Op een stralende zondag 7 april was er 'burenyoga' bij de Integrale Yogastudio Schiedam aan de Tuinlaan 24. Een geweldig leuk initiatief van eigenaresse en yogadocente (en nog veel meer) Cecilia Huisman.

Via een huis-aan-huisfolder zijn de burens afgelopen maand uitgenodigd om gratis deel te nemen en kennis te maken met yoga. Na een rustige start van de yogales die zondag, waarbij Cecilia tussendoor korte toelichtingen gaf over de principes van yoga werden we door de houdingen geleid.

Zeker voor degene die niet vaak of voor het eerst yoga deden, waren er verrassende effecten. We maakten bijvoorbeeld kennis met de strip, ook wel grote dropveter genoemd. Dit is een schuimrubberen strip, waar je met de bovenste helft van je ruggenwervel op gaat liggen, onwennig maar met een prettig resultaat. Sommige deelnemers van de lessen hebben er zelf een en zeggen niet meer zonder te kunnen, verslaafd aan de strip!

Veel dieren kwamen voorbij, kat, hond en cobra, namen voor de verschillende houdingen. Ook treepose (boom) en warrior (krijger) en natuurlijk de zonnegroet, een aantal keer zodat we deze allemaal zelf thuis kunnen blijven herhalen!

De yogales kwam voor mij na de eerste tenniscompetitiedag en was een welkome ontspanning na de inspanning. De spierpijn van het tennissen is er helaas niet minder om.

NIEUWE EN BESTAANDE GEBOUWEN die de geschiedenis vertellen

Ontwikkelingen rondom het Blauwhuiskwartier

De ontwikkelingen rondom het bouwproject het Blauwhuiskwartier aan de Lange Nieuwstraat krijgen inmiddels voet aan de grond. De exacte startdatum van het transformatie- en nieuwbouwproject is nog helemaal duidelijk, maar het definitief ontwerp van de renovatie van het Blauwhuis en de Noordvleugel, die grenst aan het voormalige KPN-terrein is al concreet.

Het Blauwhuiskwartierproject is ontworpen door architectenbureau Geurst en Schulze uit Den Haag in opdracht van ontwikkelaar NL Development. Petra Sejkorova van architectenbureau Geurst en Schulze is de projectarchitect van dit project en werkt hierin samen met architect Jeroen Geurst. Zij vertelt dat het volledige plan bestaat uit verschillende projectonderdelen met ieder hun eigen eisen. Het hoofdgebouw van het Blauwhuis, een rijksmonument, en de noordvleugel, een gemeentelijk monument, worden gerestaureerd. Het voormalige portkantoor wordt getransformeerd tot loftwoningen. De zuidvleugel wordt gesloopt en vervangen door twaalf koopwoningen. In het hoofdgebouw van het Blauwhuis en de noordvleugel komen huurappartementen en tussen de noord- en zuidvleugel ontstaat een hofje met een gemeenschappelijke buitenruimte.

Aan het water komt een appartementencomplex met vijf verdiepingen waarin 26 appartementen worden gerealiseerd. "We zagen volop kansen om de geschiedenis van dit stedelijke gebied te vertellen", zegt Sejkorova. "Onze ideeën voor deze complexe opgave van de bestaande, oude gebouwen, zijn gebaseerd op de bouwhistorische verkenning die Hylkema Erfgoed in 2018 voor de gemeente Schiedam verrichtte."

Stedenbouwkundige ontstaansgeschiedenis

In de bouwhistorische verkenning Van Hylkema Erfgoed staat beschreven dat het Blauwhuis is gelegen op 'de Plantage' of 'het Nieuwe Werck', een landtong tussen de Nieuwe Haven en de Buitenhaven. Dit gebied werd in 1613 opgehoogd toen de Nieuwe Haven werd gegraven. Door de toename van het scheepvaartverkeer, ontstond in Schiedam de behoefte aan een extra waterweg.

Het Nieuwe Werck was oorspronkelijk bedoeld als vestingplaats voor kleine bedrijven en industrieën, waarbij 98 percelen werden verdeeld, als een soort industrieterrein. Veel animo was er niet hiervoor. Een eeuw later begonnen welgestelde Schiedammers in dit gebied buitenhuizen en tuinen aan te leggen. In 1766 werd besloten om op het Nieuwe Werck, naar ontwerp van Horsman, een park aan te leggen op het lage middendeel van het gebied. Voordat in 1764 het Blauwhuis werd gebouwd, stonden hier

vier huisjes, die werden aangekocht door de regenten van het 'Blaau Huis' en werden gesloopt. Stadsarchitect Rutger van Bol's ontwierp het Blauwhuis.

Historische details Blauwhuiskwartier

Het Blauwhuis is in 1764 gebouwd als een verbeterhuis voor vrouwen, ofwel een gevangenis. Oorspronkelijk was het hoofdgebouw met de twee vleugels symmetrisch, met een as in het midden en een open verbinding met het water. Nu staat er het gebouw van de voormalige Rehobothmavo.

Destijds werden gevangenis en opvangtehuizen voor gevallen vrouwen aan de rand van een stad gebouwd. De bedoeling van het project van het Blauwhuis met de noord- en zuidvleugel is dat er wederom een kleine stad in de stad ontstaat, ommuurd door de twee vleugels en met een gemeenschappelijk binnenhofje voor de nieuwe bewoners. "De nieuwe bebouwing krijgt aan de buitenkant weer de beschermende, ingetogenheid van een ommuurde locatie", zegt Sejkorova. Toen bevatte het gebouw een kapel, een washuis, bakkerij en een winkel. Het statige pand was het hoofdgebouw van het verbeterhuis en huisvestte de regenten, die vanuit de beletage bij de entree zicht hadden op de binnenhof.

nog aanwezig. Omdat de zuidvleugel geen monumentale status heeft, is het onduidelijk hoeveel oorspronkelijke bouwelementen de zuidvleugel nog bezit.

Opvallend is dat het metselwerk in de lange zijgevel aan de zuidkant van de zuidvleugel identiek is aan het metselwerk van de uit 1764 daterende gevel van het hoofdgebouw. Deze oude gemetselde gevels van ijsselsteentjes van de zuidvleugel zijn nog intact en hebben dezelfde uitstraling en patina als het monumentale metselwerk van het hoofdgebouw. De kopse kant van de gevel bevat nog de oorspronkelijke sierlijke gietijzeren, bloemvormige ankers. In de lange gevel zijgevel van de zuidvleugel zijn de hoge ramen van de klaslokalen nog zichtbaar. De noordvleugel dateert uit 1764.

De buitenzijde was oorspronkelijk gesloten. Later zijn er vensters in aangebracht, die nu zijn dichtgemetseld. Opvallend was dat de noord- en zuidvleugels alleen aan de zijde van de binnenplaats vensters kregen. Sejkorova vertelt dat nu nog steeds verschillende

De tegels in de gang dateren nog uit deze periode, evenals een deel van de deuren en de architraaflijsten om de deurkozijnen.

In 1841 veranderde de geestelijke gezondheidszorg en kwam het Blauwhuis met de beide vleugels leeg te staan. Het Blauwhuis diende tijdelijk als postkantoor tussen 1861 en 1896, waarbij de zuidvleugel plaats bood aan de eerste Schiedamse openbare armenschool. Hierna werd het gymnasium hierin gevestigd. Uit deze periode dateert de huidige indeling met de vestibule en het trappenhuis. Sejkorova vertelt dat in het Blauwhuis terugverwezen wordt naar historische elementen die door de jaren heen gesneuveld zijn, zoals de kapel. "Een van de appartementen wordt een kapelwoning met een gewelf om te laten zien dat vroeger hier de kapel was van de vrouwengevangenis." Ook de hoge, gestukte plafonds met ornamenten worden in originele staat teruggebracht en hersteld.

Noord- en zuidvleugel

In de noord- en zuidvleugel waren slaapvertrekken van de gevangenen en de cellen. De zuidvleugel, is verbouwd in 1862 tot een armenschool. Restanten uit de voormalige gevangenis zijn

tijdslagen te zien zijn aan de buitenkant van de noordvleugel. Er zal een nieuwe laag worden toegevoegd met alleen kleine raampjes en geen entrees, om zoveel mogelijk het gesloten karakter van de vroegere bebouwing in de oorspronkelijke staat terug te brengen. "We zullen bij de renovatie van de zeven hofjeswoningen zoveel mogelijk refereren aan de oude gebouwopzet met zeven kamers, ofwel huizen van de voormalige gevangenis", legt Sejkorova aan.

Energiezuinig

Een belangrijk aspect bij dit project is het gasloos bouwen om de woningen op de toekomst voor te bereiden. "De huurappartementen in het hoofdgebouw van het Blauwhuis zijn all electric in combinatie met een warmteterugwinstsysteem, warmtepompen en mechanische ventilatie", zegt Sejkorova. Om

MAKELAARDIJ WASSENAAR

... uw huis in de schijnwerpers!

Genit Verboonstraat 12

3111 AA Schiedam

Tel (010) 473 7933

fax (010) 427 1550

info@makelaardijwassenaar.nl

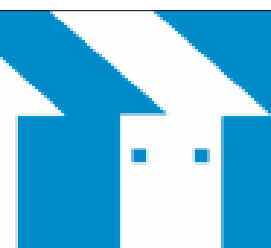
www.Makelaardij
Wassenaar.nl

**Nèt een haartje
beter voor
dames... èn
heren natuurlijk**

MAR'S KAPSALON

G. VERBOONSTRAAT 6 SCHIEDAM (010) 473 3650

Korte Singelstraat 14
3112 GB Schiedam

**van der laan
makelaardij**

- Bemiddeling bij aan- en verkoop onroerende goederen
- Gecertificeerd taxateur onroerende zaken (lid VastgoedCert)
- Lid RVT
- Beheer onroerend goed
- Verhuur bedrijfsruimte

Tel (010) 4.734.734

de thermische schil te verbeteren, worden ook de binnenwanden van het pand geïsoleerd. De kozijnen krijgen achterzetramen om de monumentale uitstraling van de gevel te behouden.

“Op het dak van het hoofdgebouw kunnen geen pv-panelen geplaatst worden. Die worden overigens wel op het dak van de nieuwe appartementen op het voormalige postkantoor naast het Blauwhuis geplaatst, waar elke woning zes panelen krijgt, die ook energie leveren aan onder meer het Blauwhuis”, zegt Sejkorova. Ook worden zonnepanelen op het dak van de woningen van de zuidvleugel geplaatst.

Koop- en huurwoningen

Het Blauwhuiskwartier wordt ontwikkeld door het Rotterdamse vastgoedbedrijf 2d vastgoed. Peter van Dilst van 2d vastgoed legt uit dat zij regelmatig projecten realiseren waarbij het gaat om functiewijzigingen van bestaande gebouwen. Het project aan de Lange Nieuwstraat doen we samen met NL-Development uit Den Haag. Henk Jan Hollander van NL-Development is de investeerder en belegger van het hele terrein”, zegt Van Dilst. Hij vindt Schiedam een ontzettende leuke stad met authentieke gebouwen. “Schiedam heeft een leuk centrum, dat een wat gemoedelijker publiek trekt dan de binnenstad van Rotterdam.”

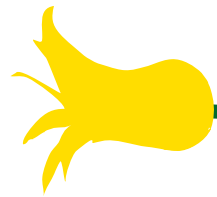
In het voormalige postkantoor worden vijf industriële lofwoningen gebouwd. “Het uniek van deze woningen is de inpandige hoogte van circa 4,5 meter”, zegt Van Dilst. Inmiddels is het sorteercentrum gesloopt en ligt het terrein grotendeels braak. “Aan de straatzijde is er ruimte voor commerciële activiteiten. Onder het postkantoor komt een parkeergarage en achter op het terrein langs het water, worden 26 nieuwe appartementen gebouwd. Allemaal koopwoningen in de vrije sector.”

In het Blauwhuis worden elf huurappartementen gerealiseerd. In de noordvleugel komen zeven huurwoningen. De loods van de

zuidvleugel, waar de Anbo zat, wordt volledig gesloopt. Hiervoor komen twaalf starterswoningen in de plaats, zes woningen aan elke zijde van het complex. “De bebouwing blijft hetzelfde als het volume van de loods”, legt Van Dilst uit. Deze loods heeft nooit de status van gemeentemonument gekregen, hoewel het wel oude elementen uit 1764 bevat. “De muren aan de kopse kanten worden deels gesloopt, omdat de kwaliteit van de muur te slecht is en waarschijnlijk zal instorten als de loods wordt gesloopt. We bekijken wel of de oude ijsselsteentjes en andere authentieke elementen zoveel mogelijk opnieuw gebruikt kunnen worden in de nieuwbouw”, geeft Van Dilst aan.

“Bij projecten in de binnenstedelijke omgeving ben je voortdurend op zoek naar het herstel van de ontstane situatie. Het postkantoor stond al een tijdje leeg en functieloos in de straat, waardoor makkelijk een desolate en ongewenste situatie kan ontstaan. Met de ontwikkelingen van het Blauwhuiskwartier krijgt deze locatie weer een dynamiek met een sterke link naar de historie, die perfect aansluit op het gebied in en rondom de Plantage”, aldus Van Dilst.

IN MEMORIAM Franck den Dulk

Hoe het begon

Aan de keukentafel met thee en kniepertjes gaan we in gedachten terug naar de beginjaren van de Plantagevereniging. Aanleiding voor de oprichting van een belangenvereniging was verzet tegen gemeentelijke plannen met het park. De vereniging is september 1995 opgericht bij Notaris Bonga. De keukentafel staat in het huis van Alien Meesters, die in die tijd getrouwd was met Franck. Even later komt Job binnen, één van de vier kinderen van Franck en Alien, die speciaal voor dit gesprek uit Rotterdam is gekomen.

Job weet het nog goed: "In die begintijd was er een krantje, zo'n rood stencilachtig dingetje en toen stelde hij voor om daar iets moois van te maken". Alien vult aan: "Het was natuurlijk zijn werk. Hij was goed in opmaak en schrijven". En dat is wat Franck tot kort voor zijn overlijden is blijven doen: bladen maken! De laatste 10 jaar in Limburg waar hij na 30 jaar aan de Tuinlaan gewoond te hebben naar toe is verhuisd met zijn vriendin Madou. In zijn eigen blad Markant stelt hij zichzelf voor:

"Mijn naam is Franck den Dulk (1955) en ik woon sinds augustus 2007 in Berg en Terblijt. Ik maakte voorheen vaak bladen voor bedrijven, heb mijn hart verloren aan Zuid-Limburg en ben verknocht geraakt aan 'mijn' dorpje, de mensen en de omgeving. Al die zaken hebben geleid tot de opzet van 'Markant'. Eerst alleen in Berg en Terblijt, maar later ook in Valkenburg, Maastricht- Oost en Eijsden-Margraten. Ik ben opgegroeid in Den Haag en later verhuisd naar Schiedam, alwaar mijn ouders een reisbureau hadden.

Klussen

In 1976 waren Franck en Alien neergestreken aan de Tuinlaan op 32a. Ze waren weliswaar eigenaar van het hele pand, maar boven woonde een gezin met zeven kinderen. Toen ze rond 1985 de ruimte zelf nodig hadden en de bovenburen inmiddels nog maar twee thuiswonende kinderen hadden, hebben ze de bovenburen met een verhuispremie verleid om te verkassen. Tot hun grote verbazing pakten ze de vergoeding graag aan en waren ze binnen drie maanden vertrokken! Het grote verbouwen kon beginnen. Franck was klusser, kon alles, dat hebben dochter Eva en zoon Jesse geërfd. 16 containers met bouwafval werden uit het pand gehaald. De aannemer ging failliet, het huis was zo groot en Franck was heel precies. Alien schatert het uit: "Volgens mij heb ik van m'n huwelijk tot m'n scheiding in de verbouwingen gezeten". En Job vult aan: "En Franck tot z'n sterfbed, hij wist van geen ophouden".

Plantage

De Plantagekrant waar Franck, met Liesbeth Fluter en anderen, de geestelijke vader van is, gaf ook een impuls aan allerlei buurtactiviteiten. Job wordt duidelijk enthousiast als hij vertelt over de toneelstukken die gemaakt werden, de feesten die georganiseerd werden en bijvoorbeeld de truck van Nolet die het Entrepot binnen kwam rijden. Toen de achterklep openging,

Tekst: Anke Bodewes

kwam er een complete bar tevoorschijn waar haring en jenever geproefd kon worden, fantastisch!

Franck was degene die voor de opmaak van de krant zorgde, maar hij deed ook wel de redactie. Er werden wel eens grappen gemaakt dat Franck zelf (met behulp van kinderen en vriendjes die strips tekenden en columns schreven) de hele krant zelf vulde. 'Bij gebrek aan input' vult Alien aan.

Franck heeft ook met Huib Snee samen een boekje gemaakt over de bomen in het park. Een prachtig boekje volgens Alien. Ze heeft het nog ergens liggen, of uitgeleend, maar ze weet zeker dat Huib het boekje nog heeft. Daar ga ik achteraan.

Huib is graag bereid om meer te vertellen over hun samenwerking:

'Ik heb veel met Franck samengewerkt. We leerden elkaar kennen toen ik in 1989 mijn bomenbedrijf oprichtte en hij voor het ontwerp van logo, huisstijl en drukwerk zorgde. We maakten De BuurtbomenGids in het voorjaar van 2005 ter gelegenheid van de Dag van het Park. Achteraf was de Dag van het park de opmaat tot de diverse edities van De Nacht van het Park. Ook hebben Franck en ik diverse presentatiemappen gemaakt voor mijn internationale en bijzondere projecten. Zo maakten we in 2006 samen een map voor een enorme Verticale Tuin aan de Avenue Princesse Grace in Monaco. Er moest een Engelse en een Franse uitvoering gemaakt worden. Zijn werkwijze beviel me zeer goed, hij kon met een licht ironische toon en een speciale glimlach heel goede vragen stellen en ook dingen relativeren.'

Plantage-jeugd

De jeugd in de Plantage trok intensief met elkaar op en dat wortelt, vertelt Alien, in een crèche die moeders 12 jaar lang

met elkaar draaiende gehouden hebben twee ochtenden per week. Om de beurt stelde iemand zijn huis open en op het hoogtepunt waren er wel 10 tot 12 kinderen en twee moeders die het grut verzorgden en activiteiten ondernamen. Het kostte niks en het gaf de moeders de kans om iets voor zichzelf te doen. Ook voor de kinderen was het fantastisch en het werd de voedingsbodem voor levenslange vriendschappen maar ook muziekgezelschappen zoals de band waar Job in speelt: Convoi Exeptional. Andere muzikanten zijn Dick Ronteltap, Ruben Bolsius en Jesse den Dulk, de broer van Job.

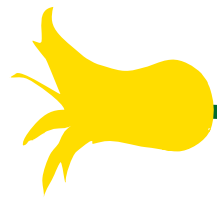
In het huis van Alien en Franck kon alles, mensen die Alien tegenkomt zeggen nog wel eens: "weet je nog ... ?". Alle sleeën uit de buurt achter de auto en rijden maar, springen op het waterbed, zwemmen en bootje varen met zelfgemaakte knieboards, met matrassen van de trap glijden en als klap op de vuurpijl een boomhut in de tuin met TV!! Niets was te gek

en alles kon. Franck was altijd wel te porren voor een geintje maar ook om een bijdrage te leveren en zo waren er meer in de buurt. Het was een fantastische tijd.

Het slot

Franck is overleden op 1 november 2018 en 62 jaar geworden. Hij heeft een hoop tot stand gebracht is mijn conclusie. Vier fijne kinderen, meerdere verbouwde huizen en vele, vele bladen. Graag had hij nog het 100ste nummer van Markant gemaakt voor december 2018, helaas ging dat niet meer. Mooi detail is dat de latere bladen die Franck maakte, lijken op de Plantagekrant, ze dragen zijn handtekening vanzelfsprekend. Dus als u in de buurt bent van Berg en Terblijt, kijk eens of u een blad ziet liggen dat u herkent. Dan ontmoet u namelijk een geesteskind van Franck.

Franck, dankjewel voor je bijdrage aan De Plantage.

LENY BERKVEN'S:

Uit het oog maar niet uit het hart!

Leny Berkvens gaat verhuizen. Marianne de Wit (TL 96) en Marja Klink (TL 102) gaan op bezoek en stellen haar een aantal vragen. We zijn jarenlang burens geweest en vinden dit een goed moment om haar nog beter te leren kennen. Met z'n drieën aan haar tafel hebben we gezellig gepraat over haar ervaringen in de Plantage. Omringd door mooie spullen maar ook door dozen, want verhuizen betekent opruimen.

Hoe het begon

In 1980 kochten Leny en Wim Berkvens het huis op de Tuinlaan nr. 100. Met drie dochters verhuisden zij in oktober van Rotterdam naar Schiedam. Dat was vooral vanwege de liefde voor de art nouveau stijl van het huis.

Die liefde valt op als je hun huis bezoekt. Wim (schilder van beroep) heeft er alles aan gedaan om het huis zoveel mogelijk in de oorspronkelijke staat terug te brengen. Dat is bijvoorbeeld goed te zien aan het unieke plafond: de oorspronkelijke kleuren met gouden tips op de puntjes van de bloemen. In de bijna 39 jaar dat zij er woonden, verzamelden Wim en Leny beiden meubels, vazen, kunst en glas in lood die pasten in de stijl van hun huis.

Toen zij op de Tuinlaan kwamen wonen, woonden er nog weinig gezinnen. Op hun rijtje waren er kantoren en de fotozaak Huize Brabant. Naast hen zat het kantoor van de Hervormde Kerk waar een aantal typistes in dienst was. Het was nog de tijd van de typemachines waarop, als het mooi weer was, buiten verder werd gewerkt. Toen Wim een keer aan het werk was aan het schuurtje en daardoor de hele schutting omviel, zeiden de typistes in koor "Goedemorgen buurman!". Door al die kantoren in de buurt was het 's avonds en in het weekend wel een beetje ongezellig en eng.

Hoogtepunten en dieptepunten

We halen herinneringen op aan de jaren dat Leny op de Tuinlaan heeft gewoond. In 1986 waren zij en Wim 25 jaar getrouwd. Dat werd groots gevierd in het huis en de tuin. Het was stralend weer, bijna iedereen stond buiten. En daar sloot het Indisch buffet heel goed bij aan. Indische etentjes vonden trouwens vaker plaats op bijzondere verjaardagen. Dan was Leny samen met Liesbeth, hun oudste dochter zeker twee dagen bezig met boodschappen doen en koken. Een droevige gebeurtenis was het overlijden van Wim in 2013, maar het was wel mooi dat hij in de serre van het huis lag opgebaard. Op die manier was hij toch thuis en konden familie en vrienden daar afscheid van hem nemen.

Plantagevereniging

Leny heeft als bibliothecaresse bij de Rotterdamse bibliotheek gewerkt tot haar pensioen in 2000. De vaardigheden van die werkzaamheden kwamen heel goed van pas toen ze secretaris werd van de Plantagevereniging. Vanaf de oprichting in 1995 waren Leny en Wim betrokken bij de vereniging. Wim als

coördinator van de parkwerkzaamheden en Leny vooral in het bestuur samen met Bert van Kan en Volkert Bonga, de notaris. Leny eerst als lid en daarna als secretaris. In die functie heeft ze heel wat keren met de gemeente gebeld om kritische vragen te stellen, bv over de eerste nieuwbouw achter de Lange Nieuwstraat en het beeldkwaliteitsplan. Doordat niets aan haar aandacht ontsnapte, heeft de Gemeente soms een stap terug moeten doen in haar bouwplannen en won de Plantagevereniging zelfs een rechtszaak daarover. Leny had dan ook een archief staan van 10 dikke ordners, bij elkaar zo'n 1,5 meter.

Ook voor de Plantagekrant heeft ze in de beginperiode samen met Frank den Dulk hard gewerkt. Bij het verspreiden van de krant, wat ze niet zelf deed, waren er duidelijke aanwijzingen voor de redactieleden/bezorgers: er lagen keurige stapeltjes met briefjes, wie wel, wie niet, waar de brievenbussen waren: het was een feest om te zien.

Toekomst

Leny vertrekt in mei naar de nieuwbouw van het Jacobs Gasthuis maar is zeker van plan betrokken te blijven bij het wel en wee van de Plantage. Ze is "niet voor niets erelid voor het leven gemaakt" zegt zij trots. De oorkonde zit in haar huisarchief. Daarom wil ze ons ook nog wel wat meegeven. Als eerste dat we het contact met burens niet moeten verwaarlozen. Sociale cohesie is voor een buurt goud waard. Zeker in deze tijden van

COLOFON

LIDMAATSCHAP

U kunt lid worden van de Belangen- en bewonersvereniging 'De Plantage' voor € 20 per adres per jaar.

BESTUUR

Riet Zuiderweg-Menu (secretaris),
Tuinlaan 92
Rob van Putten (penningmeester)
Mark Jongerius (lid)
Judith Rietveld (lid)
Rogier Brans (lid)

WELKOM

Cock Janse (cockjanse@kpnmail.nl)

SECRETARIAAT

secretariaat@plantagebewoners.nl

REDACTIE

plantagekrant@outlook.com
Anke Bodewes
Tosca Vissers
Mirjam Ott
Weke Ilik (Eindredactie)
Kymia Kazemi (Vormgeving)
Druk: Magneet Communicatiecentrum
(Schiedam)

De Plantagekrant is het informatie- en ledenblad van belangen- en bewonersvereniging 'De Plantage'. De inhoud geeft niet voetstoots de meningen/standpunten van de vereniging en/of haar bestuur weer.

individualisering. Zij denkt met genoeg terug aan recente, spontane bezoeken van bijvoorbeeld Marja Maliepaard en Hans van Broekhoven "gewoon om even te kijken hoe het met je gaat".

Terugkijkend mijmeren wij even samen over de kinderfeesten, Sinterklaas op het dak, en omdat iedereen mee deed, kostten die feesten niets en iedereen had plezier, van klein tot groot. En weet je nog die prachtige kunstroute op de Lange Nieuwstraat en de Tuinlaan? En dan het toneelstuk dat in de huizen werd opgevoerd waar de Plantagebewoners met de bus langs reden!

Leny en Wim zijn altijd actieve Plantage-bewoners geweest. Haar aanwezigheid en betrokkenheid gaan we missen, maar we zullen haar vast en zeker nog zien op vergaderingen en feestjes. Wij weten het zeker: zij is straks misschien uit het dagelijkse "Plantage-oog" maar zeker niet uit het hart van de Plantage.

Leny, het ga je goed daar aan de BK-laan!

PARK

Riet Zuiderweg-Menu, Huib Sneepe
(secretariaat@plantagebewoners.nl)

RUIMTELIJKE ORDENING

Tosca Vissers (mail@toscavissers.nl)

HANGING BASKETS

Jan Meeuse (j.chr.meeuse@planet.nl)
Judith Rietveld (rietv866@planet.nl)

TELEFOONNUMMERS

IRADO

Afvalverzameling & werkzaamheden
openbare ruimte: 010-2621000

Groenvoorziening

Dhr. Chris Smit: 010-2621000

Geluidsoverlast/Milieuverontreiniging

DCMR meldkamer: 0888 333 555

Havendienst

Binnenvaartschepen: 010-6315301

Politie Wijkteam Zuid

Dhr. Kees Koopmans: 0900-8844

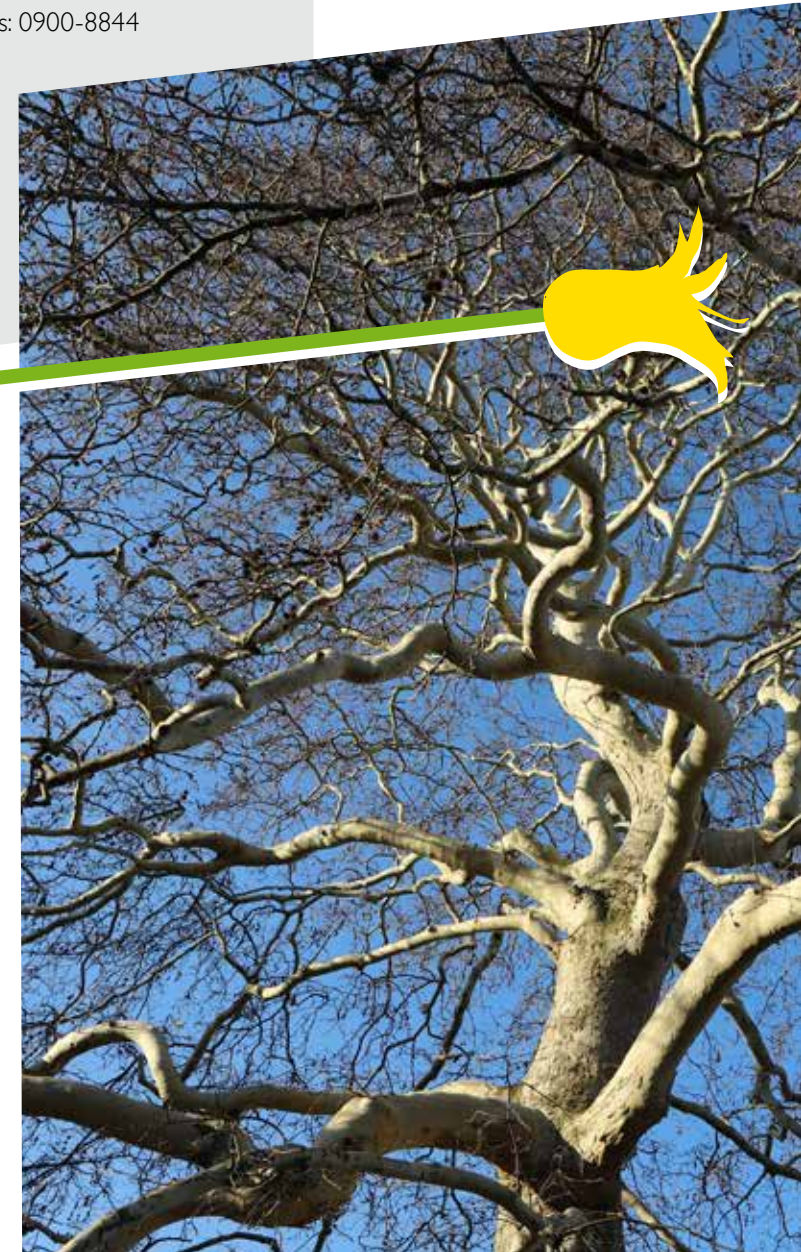
OUD PAPIER 2019

De oude kranten in onze buurt worden opgehaald door Irado in samenwerking met de St.Jozefschool voor aanschaf van o.a. nieuwe schoolboeken. Steun dit initiatief door uw oud papier **elke tweede donderdag van de maand** in kartonnen dozen buiten te zetten.

De krantenactie wordt van de voren aangekondigd d.m.v. een folder in uw brievenbus maar zet het ook in uw agenda of plak een reminder op de koelkast.

AGENDA

25 en 26 mei: Proef! de Plantage
22 september: Mini Foodfestival

Geen 18, geen alcohol. Geniet, maar drink met mate.

HET VERHAAL VAN ONZE SPECIALE BLEND

Graandistillaten en gelagerde granen-eau-de-vie

Sinds 1691 stookt de familie Nolet in Schiedam jenevers met karakter. Die stook je niet zomaar, die stook je met passie en geduld. Het geduld dat Carel Jr. en Bob Nolet, de elfde generatie, hadden bij het creëren van KETEL 1 Matuur. Onder toezien van vader Carel Nolet Sr. stookten zij samen met de meesterstoker van KETEL 1 deze ambachtelijke jenever. De nieuwe trots in een lange en rijke historie.

De kern is een speciale blend van hout gelagerde granen-eau-de-vie, jeneverbessen en kruiden. Die krijgt alle tijd om in fusten van eikenhout tot volle wasdom te komen.

Het resultaat proeft u terug in de gerijpte graanjenever die zich KETEL 1 Matuur mag noemen. Eigenzinnig van karakter en daarom niet onbeperkt leverbaar.

KETEL 1
Jenever

EEN VERHAAL APART
KETEL1.NL